

her behandlingsgaranti, hvad den betyder, hvordan vi kan få den til at fungere i en ordentlig form. Det er vel i virkeligheden det, der er vigtigt.

Så kommer jeg til det andet punkt: spørgsmålet om vilkårene i den offentlige sektor og dermed om anvendelsen af flere vikarer. Der er ingen tvivl om, at arbejdsvilkårene i den offentlige sektor godt kunne blive bedre, men hvis de skal blive bedre inden for det her område, så kræver det altså også, at de mennesker, der arbejder inden for den offentlige sektor – hvis de skal føle ansvar for udviklingen – har noget at have deres ansvar i. Og det kan man godt spørge sig selv om de har i dag. Regeringens foretrukne måde at gøre tingene på er jo, for at citere Albert Einstein, at det, der tæller, ikke altid kan blive målt, og at det, der kan måles, ikke altid er det, der tæller – det er min oversættelse. Det kan altså ikke nytte noget, at vi baserer det hele på kontrolforanstaltninger – det, vi skal, er at basere det på tillid. Når det så er sagt, er der jo ikke tvivl om, at der er nogle arbejdsvilkår, der trænger til en forbedring, men det kræver så formentlig også bl.a. noget mere personale. Men det kræver altså også, at lægerne får en mulighed for at prioritere.

Og så er der for det tredje spørgsmålet om de private sygehuse kontra de offentlige sygehuse. Jeg skal med det samme sige, at Det Radikale Venstre ikke har nogen ideologiske blokeringer over for de private sygehuse; det bliver vi somme tider skudt i skoene. Vi mener sådan set, at private sygehuse kan være et udmærket supplement til det offentlige sygehusvæsen. Men der er to afgørende forudsætninger for det her synspunkt. Det ene er, at vi skal have et velfungerende offentligt sygehusvæsen. Det skal være sådan, at folk tror på, at de faktisk kan få en ordentlig, hurtig og rigtig behandling på det offentlige sygehus. Det indebærer jo, at det offentlige sygehusvæsen ikke stilles over for opgaver, det ikke kan klare, eller at vi ad omveje i virkeligheden ønsker en privatisering. Det fører mig så til den anden forudsætning, nemlig at det er fuldstændig afgørende, at det private sygehusvæsen ikke begunstiges på bekostning af det offentlige, og det mener vi er tilfældet i dag. SF har nu sagt, at de vil komme med et beslutningsforslag, fint, så kan vi få en diskussion dér, for det kræver faktisk, synes jeg, at vi får en ordentlig diskussion af taksterne for at finde frem til, om der er en lige konkurrence.

Så er der for det fjerde spørgsmålet om sundhedsforsikringer. Jeg synes jo i virkeligheden, at sundheds- og sygehusvæsenet burde være indrettet sådan, at man ikke nødvendigvis behøvede at forsikre sig, men o.k. Der kan være mange andre grunde til, at virksomheder og andre ønsker at forsikre deres medarbejdere. Men det fuldstændig afgørende er, at der ikke er tale om tilskud fra det offentlige, og det er der jo i dag. Ved at det er fradragsberettiget, er der et reelt tilskud på 400 mio. kr. fra det offentlige. Og vi synes ikke, at borgerne i Danmark skal være med til at betale til udviklingen af de private forsikringer. De må komme, hvis de skal komme, men de skal ikke være finansieret direkte eller indirekte gennem det offentlige system.

Kl. 13:17

**Første næstformand (Svend Auken):**

Tak til ordføreren. Jeg beder ordføreren om at blive stående. Hr. Per Clausen.

Kl. 13:17

**Per Clausen (EL):**

Jeg skal beklage, hvis jeg var en lille smule langsom, men det gik.

Jeg vil gerne sige to ting. Det ene er, at jeg er glad for at høre fru Lone Dybkjær give en meget præcis beskrivelse af, hvad der er problemet med sundhedsforsikringerne, nemlig ikke at folk forsikrer sig, men at det offentlige understøtter de her forsikringer. Det er så bare ærgerligt, at det synspunkt ikke har fundet plads i det forslag til vedtagelse, som fru Lone Dybkjær har været med til at stille, men det er der jo givetvis gode forklaringer på.

Det, jeg i grunden vil spørge fru Lone Dybkjær om, er, om det ikke er rigtigt, at når man kigger på lande, der i stor udstrækning benytter sig af private hospitaler – som f.eks. USA, men også Frankrig, som jo generelt set har et noget bedre ry end USA, hvad angår sygehusvæsenets kvalitet – så er der tale om, at det er meget dyrt, end det er i Danmark.

Kl. 13:18

**Første næstformand (Svend Auken):**

Ordføreren.

Kl. 13:18

**Lone Dybkjær (RV):**

Sandheden er vel også, at Frankrig efterhånden har ry for at have et bedre sygehusvæsen end det danske, men det er for lang en diskussion at komme ind på, og det ved jeg heller ikke nok om. Men jeg vil gerne sige, at jeg intet ville have haft imod, at der havde været en pind med om,